

Ko je razgrnil tretjo stran lista, je bral med zadnjimi vestmi notico.

«S a m o m o r. — Sinoči se je v hotelu ‚Pri treh labudih‘ s strelom iz revolverja vzela življenje prostitutka Rezi Klen. Vzrok samomora je neznan.»

Križaj je spustil list na tla in naslonil glavo na blazine. Gledal je v filozofa na steni, ki je kazal kruto spodnjo čeljust, in je bil podoben njemu...

Stano Kosovel: Sredi brezglasja

Sredi brezglasja se časih mi duša odpre,
sredi vrtincev nenadno akordi vzkupijo,
kot bi iskal me, tresljaj plast oblakov prodre,
moja notranjost posluša njih sfer melodijo,
gre za skrivnostjo, in kadar aloa vzcvetè,
misli stoletja starejše postati želijo...

Kaj je življenja cilj? Ali trenutka radost,
ali užitki pod blažene čase večera,
ko razperuti svoj blagor nad tabo sladkost,
upokoji se na jezeru voda nemira
in med resnico in sanjami dvigne se most,
ki ž njega potnik se v druge svetove ozira?

Ali ljubav je, ki zvezde jo dihaajo v nas,
ali preproga, iz verne naivnosti stkana,
ali je upanja v srečo zamaknjen obraz,
ali devojka, iz čarnih gradov odpeljana,
ali je grozi odločen osuplosti čas
kadar spoznanju približa se fata morgana?

Ali molčanja skrivnostnogloboka je moč,
ali dar govora, daljen izrazom strmenja,
ali od pira šumečega zbújena noč,
ki gre kot smrt za življenjem ob spremstvu ihtenja,
lomi veselja navidezno sklenjen obroč,
rokam in glavi deli blagoslov drevenenja? —

Sredi brezglasja se časih mi duša odpre,
sredi vrtincev nenadno akordi vzkupijo,
kot bi iskal me, tresljaj plast oblakov prodre,
moja notranjost posluša njih melanholijo,
in ko aloa misterij cvetenja zastre,
misli od trudnosti si pozabljenja želijo...